

ITALIA.

488

Sinus.

Portus.

Montes.

Vnde de Italia Plinius: *Tos Maria*, *portus*, *greniumque terrarum commercio patens uideque*, & *tanquam ad iuvandos mortales ipsa avide in mare procurrentes*. *Sinus* habet plurimos, inter quos, *Rapallinus*, *Frycis*, *Ammianum Mare*, *Sinus*, *Batanu*, *Pastanus*, *Hipponiates*, *Scylleticus*, *Tarentinus*, *Vras*, *Tergestinus*, *Largus*, & *Flanaticus*. Post Sinus nominavi *Portus*. Italiam plerisq; in locis importuosam esse, scribit Strabo lib. v*i*, & quos habet Portus, magnos esse atque admirabiles, horum illud aduersus exterorum incursiones usui esse, hoc ad invadendos vicissim exteros, & expeditam Mercaturæ copiam conducere. *Portus* autem *Olivunle*, *Anaonis*, *Avisonis*, *Herculis Monœci*, *Maurici*, *Albingauni*, *Vadorum Sabatiorum*, *Savona*, *Genua*, *Delphin*, *Erycis*, *Luna*, *Pisanus*, *Vadurun*, *Populonij*, *Faleſia*, *Scabrorum*, *Telamonis*, *Herculis*, *Gravisca*, *Augusti*, *Antias*, *Caieta*, *Julius*, *Baianus*, *Vilinus*, *Metawrus*, *Oreſtis*, *Caſtra Hannibalis*, *Tarentinus*, *Brundisimus*, *Gane*, *Agafus*, *Anconitanus*, *Ariminensis*, *Ravennas*, *Peretolus*, *Livenza*, *Pola*, multique alii. *Portuum enarrationi succedit Montium*. Inter eos principem obtinent locum *Alpes*. quas Galliæ quis, an Germaniæ, vel Italîæ adscribat parum refert: sunt certe Montes, qui Italiam hodie ab Gallia Germaniaque, proculsu suo, tamquam nativo muro separant. Nomen *Alpibus* datum cenſet Festus ab Candore, Sabini enim *Alpum* dixerunt, inquit, quod postea Latini *Album*. Isidorus *Alpium* nomen vult esse Gallicum: & Gallorum lingua *Alpes* Montes altos vocari. Agnoscit hodie nomen *Alpium* Idioma Germanicum: cui tamen non id quod notat Isidorus significat. *Alp* enim & *Alpen* Germanis Montes vocantur pascui, in quibus foenû non fecatur, inque hibernos usus colligitur: sed in quos Boves aliae Armenta pascendi tantum gratia mituntur. *Albia* & *Alpioria* olim hos Montes dictos fuisse scribit Strabo. Stephano etiam *Alpia* & *Alpi* dicuntur. *Olbia* sunt Phavorino *Salpi*, Lycophroni. *Alpis* singulari numero est apud Ovid 111 de Arte Amandi, Lucanum, alios: *Alpius* apud Dionysium Afrum. Multa etiam *Apium* nomina in Veterum Monimentis occurunt, quæ indicant multas quoque Alpium partes fuisse, per quas itinera patuerunt. Ea sunt, *Alpes Maritima* quæ & *Ligustice*: *Cottie*, *Grata*, *Penina*, *Alpes Summa*, *Lepontia*, *Rhetica*, *Julia* & *Carnica*. Hæc de *Alpibus* quæ Italiam secundum latitudinem ab Gallia Germaniaque separant: sequitur *Apenninus*, qui inter Superum Mare & Inferum excurrens perpetuo ductu eandem secundum longitudinem fecat in duo latera. Sic dictus putatur, quod radices habeat sub *Penino Hannibalis* transitu: ejusque iuga contingat. Nonnullis *Apenninus*, quasi a *Pœnis*, quum Hannibale Duce, in Italiam irrumperent, patefactus: quidam ab *Api* prisco Duce, qui totam Italiam devicit, derivant. *Apennina* Ptol. & aliis: *Apennium* Steph. *Apenninus Mons*, inquit Plin. *Italia amplissimus perpetuis ingis ab Alpibus tendens ad Siculum Fretum*. Multos alios habet Italia Montes: vel qui minores Apenni sunt *Portiones* & quædam quasi *Membra*; vel quos idem, tamquam foecundus multorum genitos, ex se hinc inde protendit: vel denique, quos haud procul ab *sclocatos*, *radicibus* eos suis contingens majestate quadam & superiore conjacentibus fastigio despicit. Eos ego, ne prolixior sim, hoc loco prætero. Montes porro de quibus proxime dixi, & Valles Campique, suis superbiunt *Silvis*, *Lucis*, *Nemoribus*, quorum non pauca apud priscos etiam nominibus leguntur celebrata.

In Etru-